

پہ لکھ پر ہشہ کان

عالیان محکمہ

په لکه په شه کان

نلان محمد ممد

ترس... ئەو ھەستە ناديارەى كە خودا خستووويەتییە دلى مرؤفەكانەو، ئەو ھەستەى كە زۆرینەى مرؤفەكان بى ھىچ بەرپەرچدانەوويەك لە ھەمبەرى چۆك دادەن، بەلام ھەر ئەو ھەستەش كە دەكریٹ كۆنترۆل بكریٹ و ببیٹ بە بوونیاتىكى بەرجەستە.

چى دەبیٹ ئەگەر خودى ترس روويە دیارەكەى خۆیمان پيشان بدات؟ چى دەبیٹ ئەگەر ترس بوو بوونىكى خاوەن ھزر؟

بۆ ماوەى ھەزارەھا ساڵ لە "ترس"ى خەلك شتىك ھەنگاو بە ھەنگاو و بە پىي ئەو كاتە دوور و درىژە دەستى كرد بە ھاتنەو بوونەو، شتىك كە بە پىي كات ھزرىكى تايبەت بە خۆى پىكھينا، شتىك كە لە ئاكامى ترسەو پەيدا بوو. بۆ ماوەى ھەزارەھا ساڵ خەلك دووچارى كوشتن، تالان، دەستدرىژى، توندوتىژى بوونەو، ئەمانەش ھەر لەسەر دەستى ئەو خەلكە كە بۆ چەند دەستەيەكى جياواز جيا بوونەو. ھەموو ئەمانە ترسىكيان پىكھينا كە لە كۆتاييدا لە بوونى ناديارەو بوو بە خاوەنى روويەكى بەرجەستە. بوونەوويك، بوونەوويك كە بە درىژايى كات تەنيا ناوى لە چىرۆكە ترسناكەكاندا دەھات و وەكو خەياللىك لەلايان خەلكەو سەير دەكرا. تەنيا بە ھۆى ئەوھى كە بە چاوەكانى خۆيان نەياندەبينى ئەوا بوونى ئەويان رەت كردهو و تەنيا بۆ ترساندنى مندالان ناوى دەھيئرا، بەلام لەو بى ناگا بوون كە ئەوھى رەتيان دەكردەو لە تاريكايى شەودا لە پشت دەوون و درەختەكانەو بە ددانە تىژ و چاوە زەردەكانىيەو بە گەدەيەكى بەتالەو لەوانى دەروانى.

شەویکی باراناوی بو، بایەکی توند ھەیکەندبوو، دۆپەکانی باران لەگەڵ گەڵا زەردەکانی پاییز بە ھۆی ئەو بایەو کایەیان پێدەکرا و بە بۆشاییدا بۆ ئەو هیج نامانجیکیان ھەبیت دەسووپانەو، دواتر کە بایە کەمیک توندییەکی نەدەما ئەوا گەڵایەکان دەکەوتنە سەر زەمینی قورپنی گوندەکە کە بە ھۆی بارانەو بە ئەستەم دەتوانی بەسەر ریگاوبانەکانیدا برۆیت.

-عەلی، توواتی خوا لێگەرێ، توخوا بەسە!

-لاچۆ قەحبە ی خوێری!

کە ئەمە ی گوت، ئەوا عەلی بە زلەییەکی توند و بەھێزەو (مەریەم) ی ھاوسەری خستە سەر زەوی، جۆ شوینی ئەنگوستیلە ی عەلی لەسەر پووخیساری دەرکەوت. مەریەم خێرا ویستی ھەستیتەو، بەلام ھەستی بە ئازاریکی گەورە کرد لەسەر ئانیشکی و نەیتوانی. فرمیسک وەکو بارانەکی دەرەو بەسەر پوومەتی چل سائە ی دەھاتە خوارەو.

-بابە توخوا لێم مەدە، بابە نەمزانی! توخوا وازم لێینە!

-دەمت داخە کچی قەحبە!

بە ھەنگاوی وەھا توپەو لێی نزیك بۆو وەکو ئەو ی کە خودی ھەورەگرمەیک بێت.

-دەچیت کورپی خەلک ماچ دەکەیت ئە ی بۆ حەیا! حەیا و شەپەفی منت برد!

-بابە توخوا...

-گوتەم دەمت داخە!

مستیکی لە دەمی دا، بە شیوہییەکی وەھا توندی لێدا کە خوینی بە دەمدا ھینایەو خوارەو و دوو ددانی شکاندن.

لینا کەوتە سەر زەوی، بەسەر لای چەپی کە لەکەیدا لەسەر فەریشە سوورەکە کەوت. بۆ ساتیک ئاگای لە ھیج نەما و تاسا، بەلام دوا ی چەند چرکەیک ھزری بۆ گەرایەو، ترس.

دهستی کرد به خشکه کردن به ره و لای سهرینه کان، به نه اندازه یک له ترس و نازاردا بوو که له و ساته دا ته نیا دهیه ویست خوئی له پشت شتییک بشاریته وه و نه و بارودوخه وه کو هه وره کانی به هار خیرا تیپه پرن.

دهستی به ره و لای سهرینییک دریژ کرده وه بو نه وهی به سهر خوئی دابدات، به لام باوکی رییک له و ساته دا رویشته سهری.

قایشیکی به دهسته وه بوو، لینا نه یزانی له کوئی هیناوه.

"کچی قه جبه! حهیا و ناموسی منت برد! ده تکوژم، سویند به و خوییه ده تکوژم!"

لینا دهسته کانی به رز کرده وه و رووخساری سوور بووه وهی داپوشی.

"قه جبهی خوپی، حهیا و ناموسی منت برد! ده تکوژم!"

دهسته کانی لینا به هوئی لیسانی قایشه که وه و شین و مؤر بووونه وه، که وتن و چیتر نهیتوانی به رگری له خوئی بکات.

که خهریک بوو دووباره به قایش لییداته وه، نهوا دایکی له پشته وه هات و عهلی گرت، وه کو ورچیک باوهشی پیدا کرد و ریگری لی کرد که چیتر لی نه دات، به لام نه وه ته نیا چهند چرکه یه کی که می خایاند.

"هه لی لینا! خیرا هه لی!"

لینا هیزی به خویدا و لهوئی رایکرد، به نه اندازه یک ترس دایگرتبوو که له بیری کردبوو دهسته کانی شین و مؤر بوونه وه و ده میشی به خویندا دیت. له و ساته دا ته نیا بیری له یه ک شت ده کرده وه، نهویش راکردن بوو به ره و مائی (عوسمان)ی دراوسییان تاکو یارمه تی بدهن.

عوسمان پیره پیاویکی به ریژ بوو، خاوهنی دوو کچ بوو که هه ردووکیان له گه لی ده ژیان، هیشتا شوویان نه کردبوو.

وه کو شییتییک به گریانه وه له ده رگای ماله که ی دان، هیچ که سییک دیار نه بوو.

"شاجوان، پەرى، مامە عوسمان! بىكەنەو! توزاتى خوا بىكەنەو! بابم خەرىكە دەمكوژىت!"

هېچ دەنگىك نەبوو، چرايەكانى مالهە كە خامۆش كرابوون و دەرگای دەرەووش قفلكرابوو،
هېچ كەسىك لە مالهە كەدا نەبوو.

لەپر باوكى لە دەرەووش دەرکەوت، كە ئەوى بىنى تاسا، لە شوینى خۆى رەق بوو و بۆ
ساتىك وەكو خىۆىك لەو تارىكيبەدا كە هەورەكان ئاسمانيان داپۆشى بوو و بارانيان
دەباراند رەنگى سىپى هەلگەر. هەناسەدانى خىراتر كەوت، چاوەكانى كە لەو ساتەدا لە
ترووكان وەستابوون دەستيان بە جوولە كردهو، هەمانيش شتيش بۆ ماسوولكەكانى قاچى
كە وەكو بەرد رەق بووبوون و نەدەجوولاند، رايكرد. باوكيشى كە پيش ئەو خۆى لە
دەستى مەريەم رزگار كرد و بە قايش هەموو گيانى شين و مۆر كردهو، ئەوا بە
تفەنگەكەى سەردەمى پيشمەرگەياتى كە لەگەل خۆى هينابوو دەر بەدواى كەوت.

بەسەر رېگا قوراوييەكەدا رايكرد، ئەو رېگايەى كە بەرەو خوارەووشى دۆلەكە دەچوو و بەرەو
شار بەرپۆ دەكەوت، ئەمەيان كارىكى هەلە بوو.

لە كاتىكدا بە هەناسە بركيبەكى زۆرەو بە دريژايى رېگايەكەدا رايدهكرد، ئەوا باوكى
تفەنگەكەى لە پشتەو تەقاند، بەرى لای چەپى رېگايەكە كەوت و ئەوى تۆقاند، بە هۆى
ئەووش بۆ چەند چركەيەك كەوتە ناو قورە تەرەكە كە هيشتا باران لىي دەدا. سەيرى
دواوشى كرد، باوكى بە خىرايى و تورەيبەكى زۆرەو لىي نزيك دەبوو. هەستايەو و بەرەو
ليژايەكە رايكرد، ئەمەش كارىكى هەلە بوو. هەر كە چەند مەترىكى لە خوارەووشى لىژايى
رېگايەكە برى كە دارستانىكى چر بوو، ئەوا قاچى بەر بەردىكى تىژ كەوت و بە دريژايى دە
مەترىك خلۆر بوو. دونيا لەبەر چاوەكانى دەسووران، شتىك لە گويدا وەكو سافيرەيەكى
تىژ دەزرىنگايەو. هزرى بۆ گەرايەو و هەستەكانيشى بە هەمان شىو. تەقەيەكى تر،
ئەم جارە لە سەريەووش نزيك بوو، باوكى لە سەروو لىژايەكەو تەقاند.

"دەتكورم!"

باوكى دەستى كرد بە هاتنە خوارەو، ئەويش هەستايەو سەر پىيەكانى. وەكو گۆجىك
رايدهكرد، تەواوشى جەستەى بە هۆى نازارەو دەينالاند.

نازاري دەمى، نازاري قاچى، نازاري پشتى كه له كاتى خلۇربوونەوہكە بە شىۋەيەكى سەخت بريندار بووبوو. سەرەراي ئەو ھەموو نازار و ھەناسە بركىيە بۇ چركەيەك نەوہستا، ترس وروژىنەرى ئەو بوو.

"رامەكە كچى قەجەي!"

تەنگەكەي جاريكى تر تەقاندەوہ، ئەم جارە بەر درەختىكى نزيك ئەو كەوت، چەند كونيكى قوولى لەسەر درەختەكە درووست كردن.

لە كۆتاييدا خۆي لە شوينىكى ئاشنادا بينى، شوينىك كە چەندىن جار بۆي چووبوو.

كۆتايى ھاوين بوو، لە خوارووي گردهكە لاي كانياوہكە بوون، شوينىك بوو كە ھاوينان ھەر يەكە لە لينا و پەرى و شاجوان دواي ئيشى مألەوہ بۆي دەپرويشتن و كاتى خۇيان بەرئ دەكرد.

دواي ئەوہى كە كاتىكى خۇشيان بەرپكرد و نزيكى كاترمير پىنج بووبۆوہ ئەوا بەرەو مألەوہ بەرپكەوتنەوہ، بە لاي رپگا سەرەككەدا رپوشتن كە لاي چەپى ليژايى دارستانەكە بوو. لە كاتىكدا بە دەم پىكەنينەوہ بەسەر رپگا خۇلاوييەكەدا دەپرويشتن ئەوا لە دوورەوہ گوييان لە دەنگى مەكينەي ئۆتۆمبىللىك بوو، لينا بۇ ساتىك دلخۇش بوو چونكە وايزانى ئەوہ براپەكەيەتى دىتە لايان، ماوہيەكى زۆر بوو نەبىنى بوو، بەلام زانى ھەلەيە كاتىك ئۆتۆمبىلەكەي بينى. لينا لە جۆرەكانى ئۆتۆمبىللى نەدەزانى، ئەمەش بۇ كچىكى گەنجى گوندنشتين شتىكى سەير نەبوو، بەلام بە رەنگەكەيەوہ دەيناسىيەوہ. ئۆتۆمبىللى براپەكەي رەنگىكى سوورى ھەبوو كە ژەنگ بە چەند شوينىكىيەوہ دەبينرا، ئەمەيان سىپى بوو.

ئۆتۆمبىلەكە كە لايان نزيك بۆوہ لاي كچە گەنجەكان وەستا، پياويكى نيمچە بەتەمەن شۇقىرى دەكرد، يەككى تريس لەگەل بوو كە لە دواوہ دانىشت بوو.

لينا سەرەتا سەرنجى نەدايە ئەوہى دواوہ بەوہى كە باش نەبىنى.

"سەلام رۆلەكانەم، ئەرى مالى كاك ەلى شەوكەتى لەكوپيە؟"

به دم خندهوه ددانهکانی دهرکهوتن، نهو ددانه زهردانهی که له ژیر سمیله رهشکراوهکهی وهکو گهنمهشامی دهردهکهوتن.

کچهکان که گوئیان لهوه بوو نهوا پیکهنین.

لینا گوتی: کوره مامه مهلی شهوکهتی، پیی ناخوشه.

"کچی کهره کهر، ههر نهوه شوهرهتییهتی."

کچهکان نه م جار دایان له قاقا.

"مامه برۆ سهروو گردهکه، نهو ناواییهی سهروهوه دهبینی؟ مالی لهوییه."

پهری که زووتر پیکهنینهکهی تهواو بوو به خندهیهکی بچووکهوه نهوهی گوت.

"دهستان خوش بییت، خوحافیز."

کچهکانی تر سهرنجیان نهوا، بهلام لینا سهرنجی دا. نهوهی پشتهوهی بینی، کوره گهنجهکه. له ناواییهکه چهند گهنجیکی لی بوون که سیمایهکی وهها جوانیان نهبوو، بویه ههرگیز سهرنجی بو لای هیچ گهنجیک نهچوووو. جگه لهمه، نهمهیان یهکه م کهسیک بوو ببینیت جوانی رووخساری وا کاری تییکات. ههرچهنده تهنیا بو چرکهیهک له جامی ئوتومبیلهکهوه تیپراما، بهلام بو نهو بهس بوو که تهواوی رووخساری ببینیت.

قره نیوه دریژهکهی که له دواوه بهستبوویهوه، پیسته گهنمییه سافهکهی، چاوه دلگیر و گهرهکانی که لهو کاتهدا دلنیا نهبوو نایا سهوزن یان شین، تهنیا نهوهی دهزانی که وهکو مانگیک دهرهوشانهوه.

تهنیا لینا لهو رانه مابوو، کوره گهنجهکesh به ههمان شیوهی نهو سهیری دهکرد، که نیگاکانیان بهر یهکتری کهوت نهوا نوقمی یهکتری بوون. چرکه ساتیک... چرکه ساتیک که وهکو ههتاهاهتاییهک دههاته پیش چاو.

دوای دوو رۆژ بوئیان دهرکهوت نهوه برازای کاک (عهلی)یه، ناوی نهسین بوو. هاتبووه لای مامی تاکو مانگیک لای نهو بمینیتتهوه، ههلبته نهمهش بیرۆکهی باوکی بوو.

لای درهختیکی پیر و گهوره که له بهشی راستی دارستانه که بوو لینا پشتی پیوه لکاندبوو، درهخته که له ناو که میک بوشاییدا بوو، تاکو راددهیهک له درهختهکانی ترموه دوور بوو، ئەو درهخته درهختی دلخوازی ئەوان بوو. نەسین لای نزیک بوو، سنگیان بەر یهکتري که وتبوو، ههستیان به ههناسهی یهکتري دهکرد، نیگاکانیان له یهکتري قوول کردبووه.

-لینا...

-به لای...؟

-ئایا هه رگیز پیت گوتراوه که چاوه کانت چهنده مرؤف ئالوودهی خویان ده کهن؟

لینا به نهسته توانی خوی بگریت، بزمیهکی کرد و رهنگی که میک سوور هه لگه را. ویستی رووبکاته ئەولا بو ئەوهی نه بیینیت، به لام نەسین به دوو پهنجهی و به شیوهیهکی نهرم چه ناگهی گرت و رووی پێ له خوی کردهوه.

"تاكو ئیستا هیچ کچیکم نه بینوه بهم شیوهیه دلرفین و جوان بییت، جوانیهک که له جوانی فریشتهکان دهچیت، جوانیهک که وادهکات ته نیا خوی بییت به بوونیکی رهها و ته نیا ئەو جوانی راسته قینه بییت."

لینا هزی پیده هات کاتیک بهو شیوه جوانه قسه دهکات، به لایهوه شتیکی سه رنجراکیش بوو که شیوه زاریکی وهها نهرم و رووشنیرانهی ههیه.

-لینا...

-به لای...؟

ئەم جاره به تهواوی خوی بو نه گیرا، دهنگی که میک له رزی و ههناسهی بر، چاوهکانی له ژیر خوردا درهوشانهوه.

نەسین ههچی نهگوت. دهستهکانی به رهوه سهری برد، چاوهکانیان داخست. لای نزیک بووه. نزیکتر، نزیکتر.. لایهکانیان بهر یهک کهوت.

هه موو کۆتایی ههفتهیهک لهوئ ژووانیان ئه نجام دهدا، ئه مه بهردهوام بوو تاكو پۆژیکیان
یه کیک له گوندشینهکان که ئافرهتیکى زمان پیس بوو به پیکهوت ئهویان بینى. که ئهویانى
بینى زهرده خه نهیهک کهوته سهر لیوهکانى، بو ئه و پۆژه باسى خۆى دۆزییهوه.

ئه و پۆژه تاكو ئیواره که لینا و دایکی له مائی یه کیک له دراوسییهکانیان بوو، خه ریکی
نانکردن بوون. به هۆى ئه وهى که با و بارانیکی به هیژ بوو، ئه و تاكو شه و له و ماله
مانه وه، که که میک خۆشى کرده وه ئه و به ره و خواره وهى گرده که به پیکه و تن، به ره و
ماله وه یان. که پۆیشتنه ژوره وه ئه و بینیان عه لی به شیوه یه کی سه یر له هۆده که
دانیشتووه و سه یرینی به رووخسارییه وه نووساندووه. هه ر که دهنگی ئه وانی بیست، ئه و
سه یرینه که ی لا برد و چاوه سووره تو په یه کانى ده رخست.

ئه و پۆژه به یانییه که ی عه لی پۆیشتبووه ئاوییه که تاكو له گه ل هاوده مه کانى دانیشیت و
دۆمینه بکات، وه کو ئیواره که ی به یانییه که ی باران نه ده بارى و که شه که ی خۆش بوو. ئه و
پۆژه هه مووان به شیوه یه کی نامۆ سه یریان ده کرد، هه ستى ده کرد له پشته وه پیى
پیده که نن و غه یبه تی ده که ن، زۆر نا په حه ت بوو.

ویستی بگه رپته وه بو ماله وه که گوئی له قسه ی چه ند ئافره تیک بوو که پیکه وه
چرپه چرپیان ده کرد، پیک گوئی له دهنگی ئه و ئافره ته ده م پیسه بوو.

-خۆم پیم گوتن چه نده بى چه یایه، به س به گویتان نه ده کردم.

-ئه یه رۆ چی چۆن شتى وا ده بیئت؟ لینا له و کچانه نییه!

-کچى ئه وه ده لئى چی؟ به خوا به چاوه کانى خۆم بینیم ماچی یه کتریان ده کرد.

-وه لا داوه شین بو باجى مه ریه م و کاک عه لی باشته ره، توخوا چۆن دین کچه که یان ئاوا بى
شه رم بیئت؟

-خۆ هه ر نابیت مندالى خۆت به خیو بکه یت، ده بیئت بزانیت چۆن په روه رده شی بکه یت.

-سه یرکه ن سه یرکه ن چۆن کاک عه لی به رپگادا ده پروات وه کو ئه وه ی هه یج نه بوو بیئت.

-دلنیام نیستا بووه به قه تره یه ک ئاو.

-كچى قەترە ئاۋى چى؟ بەخۇا ھەر باكىشى نىيە، ئەوانە ھەر بۇ خۇيان عائىلەكى سەررەپۇن.

ھەموو شتېكى بىست، لە ھەموو شتېك تېگە يىشت.

سەرى دانواند و پووخسارى سوور ھەلگەرا، ھەم بە ھۆى شەرم و ھەمىش بە ھۆى تورپىيەو. تەواۋى ئەو رۇژە سەرى خىستبوو سەر سەرىنەكە و پووخسارى داپۇشى بوو، تورپىيە و ھەياچوونىكى بى شومار داىگرتبوو.

لە درەختەكە نىزىك بۇو و خۇى لە پىشتەوۋى شار دەو. بە ئەندازەيەك دەلەرزى كە نەيدەزانى بە ھۆى ترسەوۋىيە يان سەرمای ئەو بارانە. چەند جارېك سەپىرى ئەولا و ئەولای كرى، باوكى ديار نەبوو.

تەقەيەكى تر، بەر درەختەكە كەوت.

"ۋادەزانىت دەتوانىت خۇت ھەشار بەدەيت!"

باوكى بە پاكردنەوۋە لىي نىزىك بۇو، لىنا وىستى رابكات، بەلام پىشت بە درەختەكەوۋە رانىشت و وزەى نەما. لە كاتىكدا باوكى بە خىرايىيەكى زۇرەوۋە لىي نىزىك دەبۇو، ئەوا لىنا بە گرىانەوۋە چارەنوۋسى خۇى قىبوول كرى، دواتر بوورايەوۋە.

ھەورە برووسكەيەكى بەھىز ئاسمانى پووناك كرىوۋە، ئەوۋە بە ئاگای ھىنايەوۋە و ھەستايەوۋە. سەپىرى ئەو شوينەى كرى كە باوكى لىيەوۋە دەھات. ئەوۋە بىنى تووشى شۇكى كرى، باوكى لەوۋى رانىشت بوو.

لىي نىزىك بۇو، بىنى لەسەر پووخسارى كەوتوۋە، جوولاندى تاكو بىيىنىت.

ھەورەگرمەيەكى توند ھات، خەرىك بوو گوۋىيەكان بتەقىت، لە ھەمان كاتىشدا تۇقى كاتىك پووخسارى باوكى بىنى.

پىش ئەوۋەى عەلى لىي نىزىك بىتەوۋە ئەوا تەنەنگەكەى پى كرىوۋە، وىستى كۇتايى پى بھىنىت. لە پال دەنگى باران و ئەو بايە توندە ئەوا دەنگىكى ترىش ھات، ھەستى كرى لەناو دەوۋەنەكان كە پىنج مەتر لە خۇيەوۋە دوور بوون شتېك دەجوولنىت.

هاواری کرد.

"کئ له وییه؟!"

هیچ وه لامیک نه بوو. که دووباره ههنگای نایه وه بۆ نه وهی کچه که ی بکووژیت، نهوا دووباره دهنگه که ی بیسته وه، نه م جاره تهقه ی کرد، به لام گوللهکانی هیچیان نه پیکا، هیچ له ناو نه و دهوه نانه دا نه بوو.

تفهنگه که ی پر کرده وه، له کاتی کدا که به خیرایی خهریکی نه وه بوو، نهوا له سه ر ملی ههستی به هه وایه کی گه رم کرد، هه ناسه یه ک. له شوینی خۆی ره ق بوو، میشکی هیچ کاری نه کرد، ته نیا ره ق بوو.

له پر ناو ری دایه وه دوا وه و تفهنگی به تاریکییه وه نا، دووباره هیچ دیار نه بوو. هه ناسه دانی خیرا بوو، چاوهکانی ته نیا خوینیان ده بینی.

ههستی کرد یه کی ک له وییه و گالته ی پی دهکات، زیاتر توپه بوو.

"خۆت ده ر خه قه حبه باب! به من راده بویریت؟!"

له دهوه نی پشته وه شتی ک ده ر که وت، شتیکی ره ش.

له ناو دهوه نه که ی پشتی دارستانه که وه هه ستایه سه ر پییهکانی، بالایه کی به رزی هه بوو. پیستیکی لیجی هه بوو که به گولله په لکی ره ش دا پوشرابوو، چاوهکانیشی وه کو گری ناگر زه رد بوون.

عه لی په شوکا، برۆای به وه نه ده کرد که بینی، برۆای به و بوونه وه ره نه ده کرد که به چاوهکانی خۆی بینی.

هه ناسه ی لی برا، نهستییه ن بی نه وه ی خۆی بزانی ت چۆن نه وه دهکات تفهنگه که ی ناراسته کرد و پر گولله ی کرد، به لام هیچیان سوودیان نه بوو، کاریان له و نه کرد. له کاتی کدا هه ر تهقه ی لی ده کرد، نهوا هه ر نزیکتر و نزیکتر ده بووه. عه لی سه ری دانواند و خیرا ده مانچه که ی پر کرده وه، رووی له و کرده وه و تفهنگه که ی ناراسته کرد. دیار نه ما، ون بوو.

چاوه‌کانی له ژێر ناو بارانه‌دا گۆشی، خۆشی نه‌یزانی که چی بینی. تو‌په‌یه‌که‌ی بیر هاته‌وه، ترسی کهم بۆوه و دووباره به‌ره‌و لای دره‌خته پیره‌که ویستی به‌رێکه‌وێته‌وه. هه‌ر که ئاو‌رێ دایه‌وه، ئەوا بوونه‌وه‌ره‌که‌ی له پێشی بینی، سه‌ری به‌رز کرده‌وه و چاوه زه‌رده سامناکه‌کانی بینی. ده‌می کرده‌وه و ددانه تیژه‌کانی ده‌رخستن. عه‌لی هاوار کرد، ئەوه کۆتا هاواری بوو.

لینا که سه‌یری کرد ئەوا هاواری کرد، باوکی رووخساری پێوه نه‌ما‌بوو.

هه‌وره برووسکه‌یه‌کی تر، دونیای رووناک کرده‌وه و سیبه‌ره‌کانی نیشان دا. سیبه‌ری لینا، سیبه‌ری ئەو.

لینا له کاتی‌کدا تووشی هه‌ناسه برکێیه‌کی توند بوو ئەوا کشایه‌وه بۆ دواوه، به‌ر ئەو که‌وت. چهند گۆله‌په‌لکێک به‌ربوونه‌وه، هه‌ستی به‌ لیجی و گه‌رمییه‌کی سه‌یر کرد.

که ئەوی بینی ئەوا چاوه‌کانی زه‌ق بوون، لێوه‌کانی ده‌ستیان کرد به‌ له‌رزین.

هه‌وره برووسکه‌یه‌کی تر.

لینا چاوه‌کانی تروکاند، ئەو دیار نه‌ما.

چاوه‌کانی داخستن، ده‌می که‌مێک کرایه‌وه و بوورایه‌وه.